

GEWORTELD

8
LESSEN
van vervolgte
christenen

Jezus volgen in een seculiere wereld

Richard Groenenboom

We gaan nu

INCHECKEN

Ben je klaar voor vertrek? In het boek dat je nu in handen hebt, vlieg je met me mee de wereld over. We gaan naar verre bestemmingen en je bent getuige van ontmoetingen met geestelijke broers en zussen die radicaal Jezus volgen, ongeacht de consequenties. We gaan nu inchecken. Maar voordat we vertrekken, neem ik je even mee naar een belangrijk moment in mijn eigen leven.

Het is september 2008. Ik reis naar Odisha, een van de armste deelstaten van India. Vlak voor mijn komst hebben extremistische hindoes zo'n honderd christenen vermoord. Huizen en kerken zijn vernield en duizenden gelovigen zijn op de vlucht geslagen. Ik bezoek een ziekenhuis waar slachtoffers worden opgevangen. In een van de bedden ligt een voorganger. Een woedende menigte heeft zijn linkerbeen afgehakt. Een kamer verder ligt een jongen van tien jaar oud met een steekwond op zijn hoofd. Ternauwernood is hij aan

de dood ontsnapt toen een mes in zijn hoofd werd geboord.

Diezelfde week bezoek ik op zondag een klein kerkje. Het merendeel van de kerkgangers bestaat uit christenen die op de vlucht zijn geslagen voor het geweld. Halsoverkop moesten zij huis en haard verlaten. Vlak voordat de dienst begint, maak ik nog even een praatje met de

zestienjarige Job. Hij vertelt dat zijn vader – voorganger van de gemeente die ik bezoek – op een lijst staat van extremisten om vermoord te worden. Hoe Job alle ellende ervaart? Als ik de vraag stel, kijkt hij me wat verbaasd aan. Zijn wenkbrauwen fronsen. Net alsof hij tegen mij zegt: ‘Lees jij je Bijbel wel goed?’ Job antwoordt met een rustige stem: ‘Jezus zegt het toch zelf: “Als ze Mij vervolgd hebben, zullen ze ook u vervolgen” (Johannes 15:20). En Paulus schrijft: “Allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden”’ (2 Timotheüs 3:12).

Voor Job is het volkomen duidelijk: Jezus volgen en vervolging horen bij elkaar. Dat is ‘part of the deal’. Als ik afscheid van hem neem, bindt hij me nog iets op het hart. Iets wat ik nooit meer ben vergeten: ‘Richard, denk eraan. Het leven is een reis en geen eindbestemming.’

Nog regelmatig moet ik terugdenken aan dit moment. Door het gesprek met Job en andere vervolgte christenen, ben ik op een nieuwe manier de Bijbel gaan lezen. Jezus volgen heeft gevolgen. Maar wat betekent dit nu voor mij als christen in Nederland? De ontmoeting met Job is een aansporing om mijn leven telkens te spiegelen aan de verhalen die ik hoor van vervolgte broers en zussen.

Dit is meer dan een boek met verhalen van vervolgte christenen. Het is ook een verslag van mijn persoonlijke geloofsreis. Een lange reis waarin ik veel heb gezien van de

—
**Het leven
is een reis
en geen
eindbestemming.**
—

glorie van God, ook in situaties van pijn en vervolging. In de afgelopen 25 jaar heb ik gesprekken gevoerd met christenen uit alle uithoeken van de wereld. Ik heb veel geleerd van deze ontmoetingen.

Voor dit boek heb ik zestien verhalen geselecteerd, verdeeld over acht lessen. Je leest getuigenissen die mijn liefde voor Jezus hebben verdiept. Ik hoop dat jij die ervaring ook zult hebben na het lezen van de verhalen. En dat je door het lezen van dit boek dieper in Hem zult wortelen.

In de hoofdstukken vind je tussendoor reflectievragen. Die zijn bedoeld om de verhalen die je hebt gelezen te vertalen naar je eigen situatie. Zie deze vragen niet als een hinderlijke onderbreking, maar neem de tijd om ze voor jezelf te beantwoorden. Het zal je helpen om de lessen ook echt toe te passen.

Aan het einde van ieder hoofdstuk vind je een korte samenvatting en tips voor verdieping. Ook zijn er vragen toegevoegd die geschikt zijn om met een groep of kring te bespreken. In verband met de veiligheid zijn de namen van mensen soms veranderd. Ook zijn sommige plaatsnamen achterwege gelaten.

We gaan vertrekken. Zorg dat je Bijbel in je handbagage zit, want het is belangrijk om die er af en toe bij te pakken.

Ik bid dat het een levensveranderende reis gaat worden, ook voor jou.

Richard Groenenboom

“

**Wij dan,
GERECHTVAARDIGD
*uit het geloof, hebben vrede
bij God DOOR onze
Heere Jezus Christus.***

Romeinen 5:1

”

DIEPE

**VREDE ALS
FUNDAMENT**

*Zonder geloofszekerheid
geen groei*

Laila uit Iran.

Ontmoet:

LAILA

Turkije
april 2022

Als ik de conferentiezaal binnenloop, proef ik het enthousiasme. Enkele tientallen Iraanse christenen zitten bij elkaar, ergens in Centraal-Turkije. Ze zingen uitbundig, met de handen in de lucht of klappend. De blijdschap is van hun gezichten af te lezen. De meeste van de aanwezige gelovigen zijn nog maar kort christen, een jaar of soms zelfs korter. In hun thuisland Iran worden christenen zwaar vervolgd. Regelmatig belanden volgelingen van Jezus in de gevangenis.

De komende dagen kunnen de ondergrondse gelovigen hun hart ophalen tijdens deze conferentie in buurland Turkije. Hoewel ook dat een islamitisch land is en Turkse gelovigen tegenstand ervaren, worden Iraanse christenen minder als een bedreiging gezien, zolang ze hun eigen taal spreken.

Even kunnen de Iraanse gelovigen zo hard zingen als ze maar willen, en ze nemen het ervan. De conferentie wordt georganiseerd door een van de partners van SDOK. De jonge gelovigen worden toegerust met Bijbels onderwijs, onderlinge ontmoeting en pastorale zorg.

Naast me zit Laila, een vrouw van begin veertig met opgestoken haar en donkere ogen. 'Het is geweldig om hier te zijn', zegt Laila met stralende ogen. 'Ik ervaar het

als een bemoediging om andere gelovigen te ontmoeten.’ In haar thuisland Iran ontmoet ze zelden christenen, zeker niet zoveel bij elkaar. Christen-zijn is vaak eenzaam. Laila vertelt dat ze stiekem de conferentie bezoekt. ‘Ik woon samen met mijn vader en broer. Ze zijn moslim en weten niet dat ik christen ben. Ik heb ze verteld dat ik een paar dagen ga shoppen in Istanbul.’

Zoektocht

Op een later moment heb ik de tijd om rustig met Laila door te praten. Een jaar voor onze ontmoeting is Laila christen geworden, na een lange zoektocht. ‘Mijn moeder is jong overleden en ook een van mijn broers stierf op jonge leeftijd’, vertelt ze. ‘Door mijn vader ben ik emotioneel verwaarloosd. Hij zei altijd: “Ik werk alleen maar om jullie in leven te houden.” Hij zei nooit iets vriendelijks tegen me. Ik had altijd het gevoel dat ik te veel voor hem was. Toch voelde ik de verantwoordelijkheid om voor hem te zorgen na het overlijden van mijn moeder. En trouwens ook voor mijn nog thuiswonende broer. Altijd was ik druk met het zorgen voor anderen. Ik ervoer een enorme leegte in mijn bestaan. Ten diepste hunkerde ik mijn hele leven al naar vrede. Meerdere keren bezocht ik de Imam Reza-moskee in de stad Mashhad. Dit is een heilige plaats voor Iraanse moslims. Ik hoopte er vrede te vinden, maar ik vond die niet. Ik voelde me zondig en dacht dat Allah mij niet wilde hebben omdat ik niet goed genoeg was. Ik ging steeds meer vragen stellen bij de islam en ik werd ook kritischer op Allah. Mijn moeder en broer waren zo jong overleden en ik vroeg: “Waarom doet u niks?” In mijn zoektocht reisde ik ook naar Syrië, een land met veel moskeeën van gerespecteerde imams. Er werd me verteld dat ik op die plekken de vrede zou kunnen vinden waar ik naar op zoek was. Het bleek tevergeefs. Omdat mijn moeder jong

is gestorven, kreeg ik de gelegenheid om in haar plaats naar Mekka te gaan. Ik had hoge verwachtingen dat ik daar vrede zou vinden, maar het was een grote teleurstelling. Ik heb er niets ervaren en vervolgens voelde ik me daar weer schuldig over. Ik dacht: ik doe het blijkbaar niet goed. Ik ging me steeds zondiger voelen en probeerde me zo goed mogelijk aan de islamitische regels te houden. Mijn vragen en twijfels namen toe en ik vroeg me af: waarom zou ik eigenlijk op reis moeten om Allah te ontmoeten? Allah is toch almachtig? Waarom kan ik Allah niet in mijn eigen huis ontmoeten?’

Stemmetje

Geboeid luister ik naar het verhaal van Laila, die niet veel jonger is dan ik. Zij is als moslima in Iran opgegroeid en ik als christen in Nederland. Onze levensgeschiedenissen zijn onvergelijkbaar, zou je denken. Toch zie ik een grote overeenkomst tussen ons. Net als Laila ben ik jarenlang op zoek geweest naar vrede.

Ik lag soms wakker en dacht: als ik vannacht sterf, dan ga ik verloren. Die realiteit maakte me bang. Ik had geen zekerheid dat Jezus voor mijn zonden gestorven was.

Van jongs af aan ging ik op zondag twee keer naar de kerk en bezocht ik trouw de catechisatie en andere kerkelijke activiteiten. Van de buitenkant was ik een keurige gelovige, die netjes binnen de paadjes liep. Maar: ik had geen vrede. Ik lag soms wakker en dacht: als ik vannacht sterf, dan ga ik verloren. Die realiteit maakte me bang. Ik had geen zekerheid dat Jezus voor mijn zonden gestorven was. De gedachte dat ik verloren zou gaan, greep me soms naar de keel. Tegelijkertijd vond ik samenkomsten in de kerk erg lang duren en de preken spraken me meestal

niet aan. Daar voelde ik me schuldig over. Het bevestigde mijn gedachte dat God niet zit te wachten op een jongen die zich in de kerk zit te vervelen. Daar moest eerst wat aan gebeuren. Maar hoe? Ik wist het niet.

Ik keek op tegen mensen van wie ik geloofde dat ze bekeerd waren en dacht: als ik bekeerd wil worden, dan moet ik net zo praten als zij, me net zo gedragen als zij. Een onbereikbaar ideaal. De onzekerheid of er voor mij wel redding mogelijk was, werd ook gevoed doordat er leden van de kerkenraad niet deelnamen aan het Heilig Avondmaal. Het bracht me in verwarring en ik dacht: als de vrede met God voor hen al een onmogelijkheid lijkt te zijn, dan is het dat voor mij helemaal. Ik ervoer een sterk verlangen naar God, maar er was een stemmetje in mijn hoofd dat zei: 'Jij kunt niet bekeerd worden, want je voldoet niet aan de voorwaarden.' Het voelde alsof ik me aan mijn eigen haren uit een put omhoog moest trekken. Jaren heeft het geduurd voordat de vele blokkades uit de weg geruimd werden en ik mijn vrede vond in Jezus.

Wellicht herken je mijn geloofsworsteling. Maar het kan ook zijn dat jouw geloofsweg heel anders is gegaan. Misschien weet je al van kinds af aan dat je gered bent door het bloed van Jezus. Dank God ervoor!

Appje

Laila voelt zich steeds wanhopiger. Haar zoektocht naar Gods vrede lijkt nergens toe te leiden en van haar vader krijgt ze niet de steun en aandacht die ze nodig heeft. Ze valt in de armen van een verkeerde man. 'Hij bleek meerdere vrouwen te hebben, maar ik wilde hem niet kwijt omdat ik behoefte had aan zijn aandacht. Lange tijd accepteerde ik dat hij meerdere vrouwen had. Ik wilde hem gelukkig maken ten koste van mezelf. Anderen gelukkig maken ten koste van mezelf deed

ik altijd, ook thuis. Deze relatie heeft acht jaar geduurd. Mijn gevoel van minderwaardigheid groeide alleen maar.'

In deze moeilijke periode ontvangt Laila een appje van verre familie, een echtpaar dat christen is geworden. 'Ze stuurden me een link naar een christelijk aanbiddingslied en nodigden me uit er een keer met hen over door te praten. Voor het eerst hoorde ik het Evangelie. Toen ze me over Jezus vertelden, was mijn eerste reactie: "Ik ben al veertig jaar moslim. Hoe kan ik mijn geloof veranderen en een nieuw leven met Jezus beginnen? Dat is onmogelijk!" Toen ik die avond naar bed ging, dacht ik na over mijn leven als moslim. Veertig jaar had ik aan alle verplichtingen voldaan, maar wat had het me opgeleverd? Niets. Ik had mezelf opgeofferd voor mensen die niet van me hielden. Terwijl ik op bed lag, werd ik opeens overvallen door een sterke duistere macht. Ik ervoer demonen in mijn slaapkamer. Het maakte me heel erg bang.'

Demonen

Misschien klinkt het je vreemd in de oren: demonen? Mij verbaast het niet. Regelmatig vertellen ex-moslims, maar ook voormalige hindoes en boeddhisten, dergelijke verhalen. Zo hoorde ik van een andere Iraanse ex-moslima eens dat ze gestompt werd terwijl ze op bed lag. Ze voelde de pijn, maar zag niemand in haar slaapkamer. Het gebeurde een paar dagen voordat ze zich liet dopen.

De verhalen die ik hoor, laten mij zien welke demonische krachten er schuilgaan achter religies als het hindoeïsme, boeddhisme en de islam. Satan ziet niet graag dat mensen bevrijd worden en Jezus leren kennen. Als hij vreest zijn prooi kwijt te raken, laat hij zijn tanden zien.

Trouwens, het zijn geen ervaringen die je alleen kunt horen van mensen uit landen die op een veilige afstand van Nederland liggen. Afgelopen jaren ontmoette ik ook

hier regelmatig mensen die worstelden met demonische gebondenheid en daarvoor geestelijke bevrijding nodig hadden.

Nieuw leven

Tien dagen na die enge nacht besluit Laila om al haar twijfels los te laten en Jezus te volgen. Ze laat zich ook dopen. 'Er werd me verteld dat wanneer je christen wordt, je als het ware opnieuw begint te leven. Dat geloofde ik wel, maar tegelijkertijd was ik kort na mijn bekering nog regelmatig bang dat ik iets verkeerd had gedaan en ik dacht dat God me daarvoor zou straffen. Deze gedachtegang zat diep in mij verankerd. Ik moest een transformatieproces door om hiervan los te komen. Op den duur werden mijn angsten minder en uiteindelijk zijn ze verdwenen. Jezus heeft mijn hele leven veranderd. Eindelijk ervoer ik de vrede waar ik mijn leven lang al naar op zoek was.'

Laila vindt de vrede waar ze naar zocht: de zekerheid dat Jezus met Zijn bloed voor al haar zonden heeft betaald. Het geeft een diepe vrede die haar hart en leven vervult. Ik ben ervan overtuigd dat deze vrede het fundament is van een diepgeworteld leven. Zonder de zekerheid van Gods genade en liefde voor jou, ben je een makkelijk doelwit van satan. Zonder dit fundament zul je niet groeien in geloof. En dat is nu precies wat satan graag wil. Vandaar dat hij er alles aan doet om te voorkomen dat je die vrede ontvangt.

—
Zonder de
zekerheid van
Gods genade
en liefde voor
jou, ben je een
makkelijk
doelwit van
satan.
—

Voor je verder gaat, denk eerst even na.

- In hoeverre ervaar jij de vrede van God in je leven?

Laila is nu een jaar christen, maar durft het niet aan haar vader te vertellen. 'Hij zou het niet begrijpen. Misschien dat hij me zwaar straft, maar ik ben er bang voor dat hij op straat of aan de familie vertelt dat ik christen ben geworden. Er wonen veel fundamentalistische moslims bij ons in de buurt die dit niet zullen accepteren. Dat is levensgevaarlijk, maar dat zal mijn vader niet interesseren. Hij is totaal niet met mijn veiligheid bezig.' Bidden en Bijbellezen doet Laila op haar slaapkamer met de deur op slot, bij voorkeur als haar vader en broer niet thuis zijn. Soms maakt de situatie haar bang, maar ze ervaart dat ze niet alleen is. 'Er is heel veel duisternis bij mij thuis, maar ik ervaar dat Jezus er aanwezig is.'

Zondebesef

Ik ben verwonderd over het veranderingsproces van Laila. Een proces waarin ze bevrijd werd van verkeerde denkbelden die zich in haar hoofd hadden genesteld. Bijvoorbeeld het idee dat je door het houden van allerlei regels invloed zou kunnen uitoefenen op je redding. In mijn eigen zoektocht naar vrede herken ik dit proces. Ook ik liet me gevangenhouden door gedachten die mijn vrede met God blokkeerden en het heeft een tijd geduurd om hiervan bevrijd te worden. Ik worstelde met de gedachte dat ik te weinig besepte hoe zondig ik was. In mijn beleving

had ik eerst een diep besef van mijn tekort richting God nodig voordat Hij mij kon redden. Zolang ik die ervaring niet had, was ik geen kind van God. Althans, dat dacht ik. Ik wachtte tot het moment dat God mij zo'n ervaring zou geven. Als kind werd ik aangemoedigd om veel te vragen om een nieuw hart. Dat deed ik, maar er gebeurde niets. Het stelde me teleur en bevestigde mijn overtuiging dat ik niet voldeed aan de voorwaarden om gered te worden. Ik was niet goed genoeg...

Via een geleidelijk proces liet Gods Geest me zien dat Jezus geen voorwaarden schept om mij te redden. Ik ontdekte dat in plaats van lijdelijk afwachten, God mij oproept om tot Hem te komen en mijn hart aan Hem te geven. God wil niets liever dan mij een nieuw hart geven.

**'Mijn zoon, geef mij je hart, en laten je ogen
behagen scheppen in mijn wegen.'**

Spreuken 23:26

De hele Bijbel door worden we onophoudelijk aangespoord om ons te bekeren en antwoord te geven op Gods roepstem. Ik ontdekte dat de Bijbel ons niet voorhoudt om te wachten tot God naar mij toekomt. Paulus zegt:

**'... werk aan uw eigen zaligheid met vrees en beven,
want het is God, Die in u werkt zowel het willen
als het werken, naar Zijn welbehagen.'**

Filippenzen 2:12-13

Bolwerken

Laila dacht dat ze zich netjes aan de regels moest houden en was in de veronderstelling dat het bezoeken van heilige

islamitische plekken haar vrede zou geven. Zelf meende ik dat een diep zondebesef nodig was voordat ik de vrede van God kon ontvangen. Hoewel ik door Gods Geest steeds meer ging zien dat genade betekent dat Jezus geen voorwaarden stelt om mij te verlossen, kon ik niet loskomen van in mijn hoofd vastgeroeste opvattingen. Paulus noemt dit geestelijke bolwerken in ons denken.

**‘De wapens van onze strijd zijn immers niet vleselijk,
maar krachtig door God, tot afbraak van bolwerken.
Want wij breken valse redeneringen af en elke hoogte
die zich verheft tegen de kennis van God, en wij nemen
elke gedachte gevangen om die te brengen tot de
gehoorzaamheid aan Christus.’**

2 Korinthe 10:4-5

In het Grieks wordt voor bolwerken het woord *ochurōmatōn* gebruikt, dat letterlijk ‘vesting’ of ‘burcht’ betekent. Paulus doelt op geestelijke krachten die enorm sterk zijn en zich niet zomaar laten innemen. De apostel gebruikt in de tekst een beeld dat doet denken aan een militaire veldtocht, waarin tegenstanders krijgsgevangen worden gemaakt. De tegenstanders zijn dit keer menselijke gedachten die zich verzetten tegen de kennis van God. Daar moeten we als soldaten van Christus mee afrekenen. We moeten deze gedachten gevangennemen. Het is een onderdeel van de geestelijke strijd waarover Paulus ook spreekt in Efeze 6. Het afbreken van de bolwerken in mijn hoofd ging stapje voor stapje. Nadat ik de zekerheid van het geloof had ontvangen, was ik net als Laila in het begin nog onzeker. Als ik gezondigd had, was ik bang dat God minder van me hield. Of ik dacht dat God meer hield van christenen die het er – in mijn beleving – beter vanaf brachten dan ik. Regelmatig besprong deze gedachte mij: heb ik me niet vergist? Ben ik wel gered?

“

**Regelmatig
besprong me *de*
gedachte: heb ik me
NIET VERGIST?
Ben ik *wel* gered?**

”

Ik moest leren: hoewel ik blijf zondigen, ben ik door Gods genade geen zondaar meer. Paulus zegt:

**‘Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.
Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven
wij dat wij ook met Hem zullen leven.’**

Romeinen 6:7-8

Door wat Jezus voor mij heeft gedaan, ben ik in juridische zin vrijgesproken van zonde, straf en oordeel. Door het offer van Jezus heb ik een nieuwe identiteit ontvangen. Ik ben opnieuw geboren. God kijkt naar mij door Zijn Zoon Jezus Christus. Omdat Hij rein is, ben ik dat ook. Dat is een onvoorstelbaar groot wonder en met het verstand niet te bevatten. Maar het is echt waar. De Hebreeënschrijver zegt:

**‘Want met één offer heeft Hij hen die geheiligd worden,
tot in eeuwigheid volmaakt.’**

Hebreeën 10:14

Het feit dat ik blijf zondigen, verandert niets aan mijn positie in Christus en ook niets aan Zijn liefde voor mij. Dit is ook wat Paulus schrijft:

**‘Want u allen die in Christus gedoopt bent,
hebt zich met Christus bekleed.’**

Galaten 3:27

Als ik twijfel aan deze Bijbelse Waarheid, geef ik satan de kans om mijn vrede in Christus te roven. Als ik niet zeker weet of Jezus voor mijn zonden heeft betaald, ben ik ook niet in staat om te getuigen. Iemand vertelde mij pas het verhaal van zijn eigen opa, een christen. Hij lag in het ziekenhuis en vroeg aan zijn kamergenote, een moslima: ‘Ga jij naar de hemel?’ Ze

antwoordde: ‘Ik weet het niet. En u?’ De man – hij had jaren gediend als leider in de kerk – schudde zijn hoofd en zei: ‘Ik weet het ook niet.’ Deze christen twijfelde aan Gods Woord. De Bijbel is vrij radicaal als het gaat over het plaatsen van vraagtekens achter de woorden van God. Denk aan Zacharias, die twijfelde of het wel waar was dat hij en zijn vrouw Elisabeth een kindje zouden krijgen. God strafte hem en Zacharias kon niet spreken totdat zijn zoon Johannes werd geboren (Lukas 1:20). Twijfelen hoort niet bij het geloof. Sterker nog, door te twijfelen aan Gods Waarheid, zondig je.

Een behulpzaam lijstje

Ik moest afstand doen van opvattingen die mij bijgebracht zijn door mensen voor wie ik veel respect heb. Medechristenen die me veel goeds leerden, maar me ook dingen bijbrachten die niet gebaseerd zijn op Gods Woord. Het zorgde ervoor dat mijn zicht op de Bijbelse Waarheid vertroebelde. Het kan lastig zijn om hier vrij van te komen. Het afstand doen van bepaalde denkpatronen kan ervaren worden als een gebrek aan loyaliteit ten opzichte van mensen van wie je houdt en in wie je geestelijk vertrouwen hebt. Er kan ook angst zijn om veroordeeld te worden of vrees dat er verwijdering ontstaat. Het laat zien hoe stevig deze bolwerken zijn. Het is vaak lastig om de bolwerken bij jezelf te ontdekken, omdat je je er meestal niet bewust van bent.

Tijdens een voorgangersconferentie in India ontmoette ik pastor David. Wat hij me leerde, kan je helpen verkeerde denkpatronen op het spoor te komen. David sprak over de vraag hoe je onderscheid kunt maken tussen wat de Bijbel zegt en datgene wat gebaseerd is op meningen en opvattingen van mensen. Hij daagde me uit om bij het zoeken naar het antwoord de volgende vier vragen te stellen:

- 1. Wat heeft Jezus over het onderwerp gezegd?**
- 2. Wat kun je erover zeggen op basis van de hele lijn van de Bijbel?**
- 3. Wat leert de vroege kerk? De eerste christenen staan het dichtst bij wat Jezus en de apostelen leerden.**
- 4. Wat zegt de latere kerkelijke traditie?**

Pastor David benadrukte dat het belangrijk is om het rijtje vragen in deze volgorde langs te lopen. Hij voegde er met klem aan toe: ‘Veel christenen hebben de neiging om vraag vier, de kerkelijke traditie, bovenaan het rijtje te plaatsen. Maar dat mag je nooit doen.’

Het lijstje van pastor David biedt het belangrijkste wapen tegen angst en twijfel: het bestuderen van de Bijbel. Het belang hiervan kan ik niet genoeg onderstrepen. Elke volwassen gelovige die ik heb ontmoet, was diepgeworteld in Gods Woord. Het zijn mensen voor wie het een dagelijkse prioriteit is om Gods Woord tot zich te nemen – niet alleen de dagtekst scannen, een dagboekje lezen of een podcast luisteren. Hoe goed ook, het zijn geestelijke snacks. Ik kan genieten van een bord frites met mayonaise en een frikandel, maar als ik dit te vaak eet, krijg ik te weinig vitamines binnen. Daar gaat mijn gezondheid onder lijden. In geestelijk opzicht geldt hetzelfde. Om te groeien in geloof is vast voedsel noodzakelijk. Dit betekent zelf graven in Gods Woord en erover mediteren. De Bijbel bevat alle noodzakelijke vitamines in de strijd tegen leugens, bedrog en bolwerken in je denken. Daarom zegt Jezus dat je alleen Zijn discipel kunt zijn als je in Zijn Woord blijft.

**‘Als u in Mijn woord blijft, bent u werkelijk
Mijn discipelen, en u zult de waarheid kennen,
en de waarheid zal u vrijmaken.’**

Johannes 8:31-32

Als je zelfstandig de Bijbel bestudeert, raak je steeds dieper geworteld en leun je niet meer op meningen en opvattingen van mensen. Vroeger had ik nog wel eens de neiging om klakkeloos voor waar aan te nemen wat me door anderen werd verteld, zonder dat ik me er zelf in had verdiept, met de Bijbel op schoot. Ik bedoel Bijbellezen op de manier zoals de christenen van Berea dit deden. Van hen lezen we:

**‘En dezen waren edeler van gezindheid dan die in
Thessalonica, want zij ontvingen het Woord met grote
bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de
Schriften om te zien of die dingen zo waren.’**

Handelingen 17:11

**Voor je verder gaat,
denk eerst even na.**

-
- Lees 2 Korinthe 10:4-6. Welke bolwerken in jouw denken staan de vrede met God in de weg? Belijd ze aan God en spreek uit dat je niet in deze leugens wilt geloven.

Bovennatuurlijk

Als God met Zijn vrede in je leven komt, wil dit niet zeggen dat al je problemen de wereld uit zijn. Dat laat het verhaal van Laila duidelijk zien. 'Ik ben nog steeds dezelfde persoon en leef nog steeds onder dezelfde omstandigheden', zegt ze. 'Nog steeds woon ik met een vader die me geen liefde en aandacht geeft. Maar het grote verschil is dat ik nu vrede heb. Als ik op mijn knieën ga en bid in de Naam van Jezus, dan merk ik dat mijn moeilijke omstandigheden me minder raken. Nog steeds kan ik verdrietig zijn, maar de vrede die ik nu ervaar, is als een licht dat diep van binnen brandt.' Laila zegt het mooi. De vrede van God is met niets te vergelijken. Dat is wat Paulus bedoelt:

**'De vrede van God, die alle
begrip te boven gaat, zal uw harten en
uw gedachten bewaken
in Christus Jezus.'**

Filippenzen 4:7

Het is een natuurlijke reactie dat je hart onder stressvolle omstandigheden sneller gaat kloppen en je niet helder meer kunt denken. Ook in Laila's situatie zou dit heel begrijpelijk zijn. Ze moet met een vader omgaan die haar geen liefde geeft en accepteren dat ze haar geloof niet met anderen kan delen. Toch raakt ze niet in paniek en krijgt ze geen hartkloppingen, maar ze ervaart een diepe vrede. Dat is bovennatuurlijk en rationeel niet te verklaren. Dat is wat de vrede van God uitwerkt. Deze vrede is het beste dat je kunt krijgen. Juist wanneer de situatie allesbehalve vredig is, zoals in Nigeria...

Het klimaat tegenover christenen in Nederland verandert en het begrip voor Bijbelse opvattingen in de samenleving neemt af. Sommige christenen maken zich zorgen: krijgen we in Nederland ook vervolging?

Hoe kun je als christen staande blijven wanneer de omgeving verandert of verhardt? Richard Groenenboom ontmoet wereldwijd vervolgde christenen; zij weten niet anders dan te leven in een samenleving die geen begrip heeft voor een leven in navolging van Jezus.

In *Diepgeworteld* neemt Richard je mee op reis. De lessen en reflecties die hij deelt, helpen je om te groeien in geloof. Het boek laat zien dat jezelf opsluiten in een christelijke bubbel geen oplossing is. Evenmin is het verstandig om je aan te passen aan de denkpatronen van een seculiere samenleving. Vervolgde christenen bewandelen een andere weg. Een weg die ook Nederlandse christenen kan helpen om standvastig te geloven.

“Niet vaak lees ik een boek dat theologisch en tegelijkertijd boeiend en praktisch is. *Diepgeworteld* is zo'n boek.

Jurjen ten Brinke

EO-presentator en voorganger

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT

